

قطعه‌نامه کنگره ۱۸ کومه له باره در جنبش زنان

۱_ ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی از بدو به قدرت رسیدن تا کنون زندان بزرگی برای اکثر ساکنین آن، بویژه زنان بوده است. این رژیم در بیش از چهار دهه حاکمیت خود کوشیده است تا حصارهای این زندان بزرگ را با استفاده از اعتقادات مذهبی و فرهنگ فرتوت مرد سالاری گسترش دهد و از این طریق بی حقوقی نیمی از جمعیت ایران را به یک امر و روال عادی تبدیل کند. اما در مقابل این تبعیض و بی حقوقی آشکار بر علیه زنان، جمع کثیری از زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب با مبارزه مداوم نه تنها تسلیم این فرهنگ، سیاست و اقدامات ارتجاعی نشده اند، بلکه در اشکال گوناگون آن را به چالش کشیده اند. به یاری این مبارزات پیگیر بوده است که حصارهای این زندان هر روز ترک بیشتری بر داشته، تا جائیکه رژیم اسلامی را در نهادینه کردن بی حقوقی علیه زنان در جامعه تا اندازه زیادی ناتوان ساخته است. اشکال متفاوت مقاومت را می توان در حرکت های اعتراضی دوره اخیر که در آن فعالین حقوق زنان با اعتماد بنفس بیشتری پا به میدان تقابل با قوانین ارتجاعی حاکمیت اسلامی گذاشته‌اند، مشاهده کرد. چنین مقاومتی جنبش‌رهایی زنان را به یک امر واقعی در فضای سیاسی ایران ارتقاء داده است. جنبشی که در کنار سایر جنبش های اعتراضی و رادیکال در جامعه به یکی از ستون های اصلی انقلاب آتی در ایران تبدیل شده است.

۲_ در کردستان زنان آزادی خواه و پیشرو همراه و همگام با جنبش پیشرو زنان در سراسر ایران با بکار گیری ابتکارات خود در شکل دادن به مقاومت علیه قوانین و فرهنگ ارتجاعی اسلامی قدم های بزرگی را برداشتند. زنان در کردستان در عرصه های مختلف جنبش انقلابی کردستان و هر جا که نشانی از اعتراض و مبارزه و مقاومت هست، در خط مقدم این مبارزه قرار دارند. بدون شک این حرکت برای رهایی از قید و بندهای مردسالاری و از اسارت قوانین مذهبی و تامین خواست برابری نمیتواند از خواست رهایی از ستم و استثمار سرمایه‌داری جدا باشد. مبارزه و مقاومت امروز زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب شرط پیشروی آنها در

همگامی با دیگر جنبش های اعتراضی برای رهایی از استثمار نظام طبقاتی و زن ستیز سرمایه داری است.

کنگره ۱۸ کومه‌له ضمن ارج نهادن به مقاومت و مبارزه زنان تأکید میکند که :

الف _ مبارزه برای تامین حقوق پایمال شده زنان در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و خانواده در جامعه تحت حاکمیت جمهوری اسلامی فقط امر زنان نیست، بلکه وظیفه همه انسان های آزادیخواه و برابری طلبی است که از ستم و اختناق و نابرابری حاکم در جامعه رنج می برند، از آن بیزارند و قصد دگرگونی آن را دارند.

ب _ تحقق مطالبات برابری طلبانه زنان در گرو توده گیر شدن مبارزات زنان است. برای تبدیل شدن جنبش زنان به یک جنبش توده ای و اجتماعی، لازم است توده زنان کارگر و زحمتکش در ابعاد میلیونی به میدان مبارزه بیایند. برای انجام این امر باید بر استقلال اقتصادی زنان و بر خواستها و نیازهای رفاهی زنان تأکید کرد و مسیر تحقق این خواستها را نشان داد. طرح مطالبات مندرج در "بیانیه حقوق زن"، بدیل ما در پیمودن این مسیر است.

ج _ بدون شک ایجاد تشکل زنان به منظور هر چه توده ای تر شدن جنبش رهائی زن، وظیفه جدی پیشروان این جنبش خواهد بود که باید در اشکال مختلف گسترش یابد. اما تأکید بر هم سرنوشتی طبقاتی زنان و مردان کارگر و مبارزه مشترک در تشکلات مستقل خود، نه تنها در تقابل با تشکل مستقل زنان نیست، بلکه در همراهی و همسویی با آن است.

د - فرهنگ حاکم بر جامعه، فرهنگ طبقه مسلط بر جامعه است. تحقیر، بی حقوقی، تبعیض، خشونت، قتل های ناموسی و اذیت و آزار زنان توسط فرهنگ ارتجاعی حکومت اسلامی در جامعه تشدید می شود و باعث جنایات فجیعی در حق زنان می شود. تغییر این شرایط نابرابر و فرهنگ ارتجاعی منتج از آن کار

طولانی و مداومی را در میان عموم مردم می طلبد تا برابری و رهایی زنان را به آگاهی عمومی تبدیل کرد.

لذا کنگره ۱۸ کومه‌له کمیته مرکزی منتخب خود را موظف میکند که در مسیر تقویت این جنبش و مبارزه و مقاومت زنان در کردستان اقدامات عملی روشن و قابل ارزیابی را در دستور کار آتی خود قرار دهد.

کنگره ۱۸ کومه‌له

سازمان کردستان حزب کمونیست ایران

دیماه ۱۴۰۰

ژانویه ۲۰۲۲